

ความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือกันทางศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์
กับความร่วมมือทางอนุญาโตตุลาการ
ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า
"ภาคีสันติภาพทั้งสองฝ่าย")

มีความปรารถนาที่จะกระชับความสัมพันธ์แห่งมิตรภาพที่มีมาใน
ประวัติศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งสอง

ตระหนักถึงผลประโยชน์ของการส่งเสริมความร่วมมือทางศาล และ
อนุญาโตตุลาการ บนพื้นฐานของการเคารพอธิปไตยซึ่งกันและกัน ความเสมอภาค
และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศทั้งสอง

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

ความร่วมมือช่วยเหลือกันทางศาล

บทที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1

ขอบเขตของความช่วยเหลือกันทางศาล
ภาคีสันติภาพทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะร่วมมือกันในการส่งเอกสารและ
การสืบพยานหลักฐานในคดีแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 2

การให้ความคุ้มครองทางศาล

1. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความคุ้มครองทางศาล เช่นเดียวกับที่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งให้แก่คนชาติของตน และมีสิทธิโดยเสรีที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลภายในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ที่อาจปรากฏตัวต่อศาล ภายใต้เงื่อนไขเช่นเดียวกับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

2. บทบัญญัติของความตกลงนี้ที่กล่าวถึงคนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย ตั้งแต่ข้อ 3 ให้หมายรวมถึงนิติบุคคลซึ่งก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย และมีภูมิลำเนาอยู่ในอาณาเขตของภาคีสัญญานั้น

ข้อ 3

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

1. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้เงื่อนไขและภายในขอบเขตเช่นเดียวกับที่ได้กำหนดไว้สำหรับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

2. คนชาติของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจได้รับการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้เงื่อนไขและภายในขอบเขตเช่นเดียวกับที่ได้กำหนดไว้สำหรับคนชาติของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

ข้อ 4

ช่องทางร้องการให้ความช่วยเหลือกันทางศาล

1. การขอและการให้ความช่วยเหลือกันทางศาล จะต้องดำเนินการโดยผ่านหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้

2. หน่วยงานกลางสำหรับราชอาณาจักรไทยได้แก่กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ) และหน่วยงานกลางสำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีนได้แก่กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานการช่วยเหลือระหว่างประเทศทางศาล)

ข้อ 5

ภาษา

1. คำร้องขอและหนังสือร้องขอให้ทำเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนเอกสารประกอบนั้นต้องมีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาราชการของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแนบส่งไปยังหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ พร้อมกับคำร้องขอ หรือหนังสือร้องขอด้วย

2. คำแปลเช่นว่านั้นจะต้องได้รับการรับรองโดยชอบตามกฎหมาย และวิธีปฏิบัติของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการ หรือโดยแบบวิธีอื่นที่คล้ายกัน

ข้อ 6

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือกันทางศาล

การดำเนินการตามคำร้องขอและหนังสือร้องขอให้กระทำให้เปล่า เว้นแต่ค่าธรรมเนียมผู้เชี่ยวชาญ และค่าใช้จ่ายสำหรับการแปลซึ่งทำขึ้นตามที่ การร้องขอในข้อ 17 วรรคสอง

บทที่ 2

การส่งเอกสารในคดี

ข้อ 7

การร้องขอ

1. หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายซึ่งเป็นแหล่งที่มาของเอกสาร จะต้องส่งคำร้องขอไปยังหน่วยงานกลางของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการหรือโดยแบบวิธีอื่นที่คล้ายกัน

2. เอกสารที่จะส่งหรือสำเนาเอกสารนั้นจะต้องแนบไปกับคำร้องขอด้วย

3. คำร้องขอและเอกสารนั้นจะต้องทำเป็น 2 ชุด

ข้อ 8

รายละเอียดของคำร้องขอ

คำร้องขอต้องแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องและระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้

- * (ก) ชื่อและที่อยู่ของศาลซึ่งทำคำร้องขอ
- (ข) ลักษณะของคดีซึ่งต้องการให้ส่งเอกสาร
- (ค) ชื่อและที่อยู่ของคู่ความในคดีและผู้แทนของคู่ความ ถ้าหากมี
- (ง) ชื่อและที่อยู่ของห้รับเอกสาร
- (จ) ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับลักษณะของเอกสารที่จะให้ส่ง และความประสงค์หรือแบบเฉพาะที่จะให้ใช้ในการส่งเอกสาร

ข้อ 9

การดำเนินการตามคำร้องขอ

1. คำร้องขอซึ่งทำโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ จะได้รับการดำเนินการ เว้นแต่
 - (ก) การดำเนินการไม่สามารถจะทำได้เพราะบุคคลที่จะรับเอกสารนั้นไม่อยู่ หรือเพราะไม่สามารถจะหาที่อยู่ของบุคคลนั้นได้ หรือเพราะเหตุอื่นในทำนองเดียวกัน
 - (ข) ภาคคู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอเห็นว่า การดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตยหรือความมั่นคงของตน
2. ถ้าคำร้องขอไม่ได้ได้รับการดำเนินการ ให้หน่วยงานกลางของภาคคู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแจ้งหน่วยงานกลางของภาคคู่สัญญาฝ่ายที่ร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถึงเหตุผลในการที่ไม่ได้ดำเนินการตามคำร้องขอนั้น
3. การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งเอกสารในคดี ให้กระทำโดยเร่งด่วนตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายของภาคคู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือโดยวิธีการที่ร้องขอเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่าวิธีการดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อกฎหมายของภาคคู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ.
4. หลักฐานการส่งเอกสารในคดีให้กระทำโดยมีหนังสือรับรองของหน่วยงานกลางของภาคคู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอว่าได้ส่งเอกสารนั้นแล้ว และระบุวิธีการตลอดจนวันที่ส่ง พร้อมกับแนบใบรับลงวันที่และลายมือชื่อจากผู้รับเอกสาร ถ้าหากมี

ข้อ 10

การส่งเอกสารโดยคณะผู้แทนทางทูตหรือกงสุล
ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายมีสิทธิส่ง เอกสารในคดีให้แก่คนชาติของตนที่อยู่
ในอาณาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยผ่านทางคณะผู้แทนทางทูตหรือผู้แทน
กงสุลของตน โดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่เป็นการล่วงละเมิดกฎหมายของภาคีสัญญา
อีกฝ่ายหนึ่งและจะใช้มาตรการบังคับอย่างใด ๆ ในการส่งเอกสารดังกล่าวมิได้

บทที่ 3

การสืบพยานหลักฐาน

ข้อ 11

ขอบเขตของการสืบพยานหลักฐาน

1. ในคดีแพ่งหรือพาณิชย์ ศาลของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอ
ความบันทึกผู้ใดแห่งกฎหมายของภาคีนั้น คือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีสัญญา
อีกฝ่ายหนึ่งโดยทำ เป็นหนังสือร้องขอ เพื่อให้สืบพยานหลักฐานให้
2. หนังสือร้องขอจะต้องไม่ใช่ เพื่อให้สืบพยานหลักฐานซึ่งมิได้
มุ่งหมายที่จะใช้ในการพิจารณาคดีของศาล

ข้อ 12

รายละเอียดของหนังสือร้องขอ

หนังสือร้องขอต้องแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องและระบุรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของศาลซึ่งทำหนังสือร้องขอ
- (ข) ลักษณะของคดีซึ่งต้องการให้สืบพยานหลักฐานให้
- (ค) ชื่อและที่อยู่ของคู่ความในคดีและผู้แทนของคู่ความ ถ้าหากมี
- (ง) ชื่อและที่อยู่ของพยานหรือผู้ที่ประสงค์ให้ติดต่อ
- (จ) เอกสารหรือทรัพย์สินที่จะขอให้ตรวจ

๑) ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ทำให้ต้องสืบพยานหลักฐาน
คำถามที่จะให้ถามบุคคลที่จะให้เบิกความ และความประสงค์ที่จะให้การสืบพยาน
หลักฐานนั้นกระทำโดยการสาบานตน หรือโดยการกล่าวคำปฏิญาณ หรือโดยวิธี
การเลหะอย่างอื่น

ข้อ 13

การแจ้งและสิทธิในการเข้าฟังการสืบพยานหลักฐาน

1. ในการดำเนินการตามหนังสือร้องขอ ให้ศาลหรือหน่วยงาน
กลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอแจ้งตามสมควรถึงกำหนดเวลาและสถานที่
ในการสืบพยานหลักฐานแก่บุคคลที่ศาลซึ่งทำหน้าที่ร้องขอได้กำหนดไว้เพื่อกำหนด
และแก่หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ หากมีการร้องขอให้แจ้งเช่นนั้น
2. ในการสืบพยานหลักฐาน คู่ความในคดีหรือผู้แทนของคู่ความ อาจ
ได้รับอนุญาตให้อยู่ด้วยได้ คู่ความและผู้แทนของคู่ความนั้นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
ของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอเมื่อเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

ข้อ 14

การดำเนินการตามหนังสือร้องขอ

การดำเนินการตามหนังสือร้องขอ จะต้องกระทำโดยเร่งด่วนตาม
วิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือโดยวิธีการ
ที่ร้องขอเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่าวิธีการดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อกฎหมายของภาคี
คู่สัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ

ข้อ 15

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันของพยาน

ในการดำเนินการตามหนังสือร้องขอ บุคคลที่เกี่ยวข้องอาจปฏิเสธ
ที่จะเบิกความ หากบุคคลนั้นมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันหรือหน้าที่ที่จะปฏิเสธการ
เบิกความ

- (ก) ภายใต้กฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ หรือ
- (ข) ภายใต้กฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ และเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือหน้าที่นั้น ได้ระบุไว้ในหนังสือร้องขอ หรือหน่วยงานกลางที่ร้องขอแจ้งยืนยัน เมื่อหน่วยงานกลางที่รับการร้องขอสอบถามไป

ข้อ 16

การปฏิเสธการดำเนินการ

1. หนังสือร้องขอซึ่งทำตามข้อกำหนดแห่งความตกลงนี้ จะได้รับการดำเนินการ เว้นแต่

- (ก) การดำเนินการตามหนังสือร้องขอนั้นมิได้อยู่ในอำนาจของศาลของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ หรือ
- (ข) การดำเนินการไม่สามารถจะทำได้เพราะบุคคลซึ่งจะเบิกความนั้นไม่อยู่ หรือเพราะไม่สามารถที่จะหาที่อยู่ของบุคคลนั้นได้ หรือเพราะเหตุอื่นในทำนองเดียวกัน หรือ
- (ค) ภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอเห็นว่าการดำเนินการตามหนังสือร้องขอจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือจะกระทบกระเทือนต่ออธิปไตยหรือความมั่นคงของภาคีนั้น

2. การดำเนินการไม่อาจถูกปฏิเสธโดยเหตุเพียงว่า ตามกฎหมายภายในของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอบัญญัติให้ภาคีสัญญานั้นมีอำนาจเหนือคดีเรื่องนั้นหรือว่ากฎหมายภายในของภาคีสัญญานั้นไม่ให้สิทธิที่จะฟ้องคดีในกรณีเช่นนั้น

ข้อ 17

หนังสือรับรองการดำเนินการและการแปล

1. หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอจะต้องส่งหนังสือรับรองข้อเท็จจริงเป็นภาษาอังกฤษโดยระบุวันที่และวิธีการที่ดำเนินการตามหนังสือร้องขอ พร้อมทั้งพยานหลักฐานใด ๆ ที่ได้รับ ไปให้หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ

2. หน่วยงานกลางของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอจะต้องจัดให้มีการแปลบันทึกคำเบิกความหรือเอกสารที่ได้รับเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาราชการของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอ หากว่าได้รับคำขอเช่นนั้น

3. คำแปลเช่นนั้นจะต้องได้รับการรับรองโดยชอบ โดยไม่ต้องมีการรับรองเป็นทางการหรือโดยแบบวิธีอื่นที่คล้ายกัน

ข้อ 18

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางศาล

ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายจะต้องส่งส่วนใดส่วนหนึ่งของสำนวนความและกฎหมายในคดีที่คนเข้าคดีของภาคีสัญญาฝ่ายที่ร้องขอมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคีนั้นตามคำขอ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายที่รับการร้องขอ

หมวดที่ 2

ความร่วมมือทางอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 19

ขอบเขตของความร่วมมือ

1 ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะส่งเสริมให้อนุญาโตตุลาการเป็นวิถีทางหนึ่ง สำหรับการระงับข้อพิพาททางการพาณิชย์และการเดินเรือทะเล

2 เพื่อใ้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามความวรรคหนึ่ง ภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายจะต้องสนับสนุนองค์การอนุญาโตตุลาการในอาณาเขตของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย และจะต้องจัดหาให้แก่กันและกันซึ่งข้อสนเทศ รายชื่ออนุญาโตตุลาการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ หากว่าได้รับคำขอเช่นนั้น

ข้อ 20

การยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาด

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดซึ่งได้ทำขึ้นในอาญาเขตของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภายในบังคับแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการไว้บังคับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ฉบับนครนิวยอร์ก ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2501

หมวดที่ 3

การตีความ การบังคับตามความตกลง
และการเลิกความตกลง

ข้อ 21

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ อันเกิดขึ้นจากการตีความหรือการดำเนินการตามความตกลงนี้จะต้องระงับด้วยการปรึกษาหารือหรือการเจรจาโดยวิถีทางการทูต

ข้อ 22

การให้สัตยาบันและการมีผลบังคับ

ความตกลงนี้จะต้องได้รับสัตยาบัน และให้แลกเปลี่ยนสัตยาบันส่วนกัน
๘ กรกฎาคม ๒๕๐๑
ความตกลงนี้จะเริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันส่วนกันแล้วสามสิบวัน

ข้อ 23

การสิ้นสุดของความตกลง

1. ความตกลงนี้ให้มีผลใช้บังคับจนกว่าภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มอกเลิกโดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล่วงหน้าหนึ่งปี ถึงความประสงค์ดังกล่าวโดยวิถีทางการทูต

2. การสิ้นสุดของความตกลงนี้ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อกระบวนการพิจารณาใด ๆ ซึ่งได้เริ่มกระทำไว้แล้วก่อนวันสิ้นสุดแห่งความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงปักกิ่ง เมื่อวันที่ ๒๖ เดือนมีนาคม พุทธศักราชสองพันห้าร้อยสามสิบเจ็ด เป็นภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ฉบับทั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่ากัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกัน ให้ถือด้วยบทภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับราชอาณาจักรไทย

สำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

